

ZWARE JONGENS

Een volksstuk in twee delen

door

BEN BERVOETS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZWARE JONGENS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN BERVOETS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/024
ISBN 9789038516172

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

MINA, uitbaatster van de 'Love Star':

SAM(ANTHA), haar 'nichtje':

GINO, vriend van Sam:

CHARLEY, vader van Gino en broer van Mina:

LANGE JOHN, een gangster:

MESSELINA, een zangeres:

VINCE, broer van Mina:

CLOTILLE:

CHARELTJE:

DECOR

Bar De 'Love Star'. Een toog met enkele barkrukken. Een aantal tafeltjes met tafelkleedjes en stoelen. Een deur naar buiten, een deur naar het woongedeelte/keuken, een deur naar de kelder. Bij de toog een oude radio of jukebox, anno jaren 60. Eventueel kan er ook een poolbiljart staan. Hier kunnen dan de 'verkrachtingsscène' en de 'duelscène' zich afspelen. Ook Clotille kan zich dan hierachter verstoppen. Noodzakelijk is dit echter niet en in de tekst wordt er dan ook geen vermelding van gemaakt.

Aan de zijkant (links of rechts) een klein podium voor de begin- en eindscène.

EERSTE DEEL

(Muziek maffiasfeer + Black out. Overschakeling rock nummer. Spots op podium rood, geel-blauw afwisselen op ritme van muziek. Tijdens het optreden van Messelina, komt een figuur in maffiakledij (zwarte hoed, zwarte lange jas, boots) van achter uit de zaal naast de tribune tot aan het podium gelijkvloers. Blijft staan met de rug naar het publiek. Tegen het einde bukt hij zich, neemt uit een bak die vooraan op de scène ligt een tommygun, neemt hem en richt hem op Messelina. Vince komt binnen langs deur vooraan scène cour en schiet man neer en trekt hem weg. Komt terug en zet zich aan een tafel en begint te vertellen (spot enkel op tafel). Tijdens deze scène is er een black-out gegeven op Messelina en is ze verdwenen van de scène. Op de achtergrond muziek, plus spot enkel op personage Vince)

VINCE: Lang geleden, maar dan ook heel lang geleden... Lang geleden in een ruige achterbuurt.... In iedere stad is zo'n buurt. Zo'n buurt waar dat de ratten overdag over 't straat lopen en 's nachts het krapuul de scepter zwaait. Waar uw portefeuille rapper uit uwe zak gerat wordt, dan dat ge hem zelf hebt kunnen wegsteken. Een plaats waar dat ge moet oppassen om te gaan pissen of ge zijt uw... broek kwijt. Een buurt waar niks anders rondhangt, dan arme luizen, leeglopers en zatlappen die van 7 uur 's morgens tot 6:59 uur in zo'n bruin vettige kroeg zitten te lebberen aan een pint vol lippenstift van een of ander hoer die daar ergens aan den toog plakt en als ge daar durft inademen, dat ge met syfilis naar buiten komt. Een buurt, vol uitschot, crimineel gespuis en sociale gevallen. Maar waar er hier en daar toch ook een paar mensen wonen met een goed hart die het goed bedoelen, maar door omstandigheden in die klotebuurt terecht zijn gekomen of daar spijtig genoeg geboren of te vondeling gelegd zijn.

In 't leven hebt ge 't niet altijd te kiezen! En uiteraard ge maakt uw eigen niet, 't zou voor sommige ook maar triestig zijn, moest dat kunnen.

Den tijd van Rock and Roll, leren vesten en vetkuiven in 'Antwaarpen' (of andere grote stad) Maar dat hadt ge waarschijnlijk al wel door. In zo een van die ruige buurten, was er een bar. Een nogal vrij deftige kroeg, toch voor die buurt.

Oorspronkelijk ben ik eigenlijk zelf van die buurt. En ligt een deel van mijn ne levenscyclus daar.

Mina houdt die kroeg -of beter gezegd de bar- de "Love Star" open.

Ze heeft het niet altijd even gemakkelijk, daarom dat ze ook zoveel haar op haar tanden heeft en eigenlijk van weinig krapuul schrik. Ze heeft alleen een zwakke plaats. ... Haar zogenaamd nichtje, Samantha (Sam) ... die ook zeker niet op haar mondje is gevallen en haar manneke meestal wel kan staan. De melk staat daar dus niet ver van de kat! Dus als die hun klauwen gebruiken, geloof me, dan wilt ge uw smoelwerk niet meer in een spiegel bezien. Welkom in de "Love star", waar de zware jongens het voor het zeggen hebben.

(Black-out, dan stevige muziek vol spanning, overgang stil. Muziek uit de radio zwelt aan. Volle licht op de bar. Sam staat in het deurgat van de kroeg naar buiten te roepen)

SAM: En als 't u niet aanstaat, dan gaat ge maar op een ander! Vettige 'pallepoter'! De volgende keer krijgt nen trap in u kloosterstraat! *(zet de radio harder en begint de tafels af te kuisen, terwijl komt Mina binnen uit de keuken en zet de radio uit. Draait zich bruusk om)* Zeg, wilt ge eens met uw poten van mijne radio afblijven, stuk krapuul! *(verschiet als ze Mina ziet)* O tanteke!?

MINA: Wat is 't, hebt ge weer zo'n ouwe geilaard van uw lijf moeten jagen?

SAM: Zwijgt, ik mag er niet aan denken. Die vetzak wou met zijn hand in mijn blouse zitten zeg! Maar ik heb eens goed gebeten.

MINA: Wat hebt ge gedaan?

SAM: Gebeten.

MINA: Waar?

SAM: In z'n oorlelleke.

MINA: In zijn oorlelleke?

SAM: Ja, ik geloof dat z'n oor er half af hangt nu.

MINA: Da's zijn verdiende straf. Ja, rond dit uur, krijgen die ouwe ventjes dat allemaal hé schat, zeker met zo'n schoon bloem gelijk gij in hun buurt. Na een aantal liters bier of 'jenevel', begint alles in die hun lijf terug leven te krijgen, behalve daar waar dat ze 't willen. Ge weet wel wat ik wil zeggen hé?

SAM: Niet helemaal, nee.

MINA: Dat Jefke van den beneden al jaren op half zes hangt bij die mannen en dat na een aantal liters alcohol het er niet zal op beteren. Dus daar moet ge gene schrik van hebben. Maar ge zou toch wat vriendelijker tegen de klanten mogen zijn.

SAM: Subiet gaat gij nog zeggen dat ik aan mijn lijf moet laten zitten door zo nen impotente viezerik of wat?

MINA: Maar nee. Laat die gewoon efkes rond uwe nek hangen en ze zijn content. Op zo'n moment voelen die ventjes hun eigen nog eens efkes 20 jaar, maar in hun broek blijft alles in stand by.

SAM: Gij kunt daar allemaal zo gemakkelijk mee omgaan.

MINA: Ja kind, dat komt ervan als ge heel u leven in een café werkt. Een goeie cafémadame, moet af en toe iets van haar klanten kunnen verdragen. Maar ge moet ze op tijd van uw lijf weten te laten blijven. Da's ne stiel apart. En wat is er nu mis met ne vent die eens af en toe in uw billen nijpt of in uwe decolleté gluurt en nadien met een natte broek naar huis kruipt. Als ze maar goed verteren en niet verder gaan dan dat kan dat allemaal geen kwaad.

SAM: Ik weet echt niet of ik daar voor in de wieg ben gelegd.

MINA: Daar zegt ge zo al iets. Er is ook een spreekwoord dat zegt: "Den appel valt niet ver van den boom".

SAM: Dan is volgens mij, mijnen appel toch heel ver van mijnen boom weggerold zenne.

MINA: Schatteke, luistert nu eens hier. Niemand verplicht u om de boel hier ooit over te pakken, ik vraag alleen af en toe wat hulp van u. Allez, kom eens efkes hier bij mij zitten. Ge verstaat toch ook dat er brood op de plank moet komen hé. Het geld groeit nu eenmaal niet aan de bomen en zo breed hebben wij het ook niet en 't is nu ook niet dat den boel hier top draait hé. Dus laat af en toe eens in uw kont nijpen, want binnenkort heb ik gene ene klant niet meer Allez waarom trekt ge nu zo'n smoeleke?

SAM: Ik weet het niet.

MINA: Zijt ge hier niet meer gelukkig?

SAM: Jawel. Heel gelukkig.

MINA: Als ik uw lip zo zie hangen, heb ik daar toch sterk mijn twijfels over zenne. Als ge niet oppast, struikelt ge er subiet nog over. Allez, wat ligt er op uwe lever?

SAM: Ik weet het niet. Soms heb ik het gevoel dat ik ne vreemde ben hier in huis. Gij zijt zo'n joviale madame die bijna alle dagen goed gezind is en alles kan weglachen en doen alsof dat er geen problemen bestaan.

MINA: Da's mijn karakter hé sjoe.

SAM: Awel, maar dat heb ik helemaal niet. Ik vreet voor 't minste mijn kas op.

MINA: Past dan maar op voor de splinters.

SAM: Hé?

MINA: Als ge zo'n houten kast opvreet.... kan pijnlijk zijn zenne, zo'n splinter in uw keelgat. Och ik heb dat eens gehad met een visgraat. Dat was niet om te lachen zenne. Kunt ge u dat voorstellen, zo'n visgraat zo helemaal vanachter in uw gehemelte. Lastig zenne.

SAM: Tante.... Ge springt weer van den hak op den tak hé! Ge begint weer over iets anders en ge ontwijkt mijn probleem weeral.

MINA: Denkt gij nu echt dat ik geen problemen heb? Trouwens, wat weet gij wat echte problemen zijn. Ge komt potverdekke pas uit de pisdooeken en gij doet zo precies of ge hebt heel de wereld moeten dragen. Ik denk dat ik mijn best nu toch wel voor u gedaan heb hé. Of niet? Ben ik niet altijd goed voor u geweest. Och meiske, ge moest eens weten. Als gij mij niet had gehad hé..?!

SAM: Ja, wat dan? Want dat is het nu juist zie. Gij hebt mij grootgebracht en altijd goed voor mij gezorgd, maar ik zit met zoveel vragen, waar ik geen antwoord op heb.

MINA: Als ge die vragen nu niet stelt hé, dan moet ge ook niet naar de antwoorden zoeken. Kom, genoeg getreuzeld, er is nog veel werk te doen. Er moet geld in laatje komen zenne!

SAM: Dat is 't hé! Geld, geld, geld en altijd maar werken, werken en werken. Dat is hier 24 op 24 uur, 7 op 7 open. Wanneer kunnen wij nu eens serieus babbelen. Ik wil u zoveel vertellen, maar nooit maakt gij tijd voor mij! Vijf minuten, dat kan nu toch wel eens zeker.

MINA: Allez, 't is goed. Wat wilt ge weten? *(kijkt terwijl met één oog in de krant)*

SAM: Ja, nee, Ik... Hoe moet ik dat nu zeggen? Ik heb soms het gevoel dat ik helemaal geen familie ben van u. Wie was mijn moeder en mijn vader? Hoe ben ik hier terecht gekomen? Hoe komt het dat gij mij hebt grootgebracht en zijt gij mijn echte tante wel? Vanwaar kom ik? Ge vertelt nooit iets over vroeger. En met andere mensen mag ik er van u niet over klappen.

MINA: Amai, we krijgen weer slecht weer de komende de dagen zenne!

SAM: Tante... tante.... Zijt gij eigenlijk wel aan 't luisteren?

MINA: Da's zeker dat.... Allez, weer onweer en storm verwacht. Och god, hier zie, maar dat is geweldig! Moet ge hier eens zien! Weet ge wie dat er weer in de gazet staat?

SAM: Tante, ik vroeg iets aan u.

MINA: Ja, ja, da's waar schat. Maar hier zie, ge moet eens komen zien. Messelina Bleu heeft weer een geweldig concert gegeven vorig

weekend. Da's echt niet te geloven hé. Wie had dat nu ooit kunnen denken dat die het zo ver ging brengen. Pas op, die is populair zenne. Die trekt elke keer bomvolle zalen. Awel daar ben ik nu echt fier op zie. Ons nichtje... een rockzangeres. Ja, die is goed bezig. Als die een concert geeft, staan ze tot buiten aan te schuiven. 't Is natuurlijk ook een heel schoon kind.

SAM: Tante! Ik had iets gevraagd! Maar blijkbaar is Messelina belangrijker dan ik. Trouwens, ik versta niet hoe dat zij een nicht van ons kan zijn. Ik kan nergens ne familiale band met haar vinden.

MINA: Sammeke, hebt ge eten te kort? Hebt ge drinken te kort? Nee, awel, stel dan zo geen abnormale vragen alstublieft.

SAM: Ben ik nu zo abnormaal omdat ik meer over de familie wil weten?

MINA: Schatteke, gij zijt niet abnormaal, maar zoek geen spoken die er niet zijn. Laat nu alles gelijk het is en doe geen onbekende pottokes open, want voor dat ge 't weet, trekt ge gene pot, maar nen beerput open. En nu moet ik vertrekken zenne. Want ik ben nu al bijna te laat.

SAM: Waar gaat gij naartoe?

MINA: Ik moet nog iets gaan regelen bij den brouwer; ik ben niet lang weg. Gij houdt het hier wel open hé.

SAM: Moet ik nu weer alleen in die kroeg staan?

MINA: Hela, dat is geen kroeg. De "Love Star" is een klasse bar.

SAM: Van de benaming 'bar', krijg ik al de 'boebelen'.

MINA: Sammeke, een bar is niet altijd een hoerenkot zenne. Kuis de tafels maar af en spoelt de glazen maar wat uit. En over 'boebelen' gesproken, gij zou beter af en toe eens wat meer met uw 'boebelen' uitpakken, dan kwam er misschien wat meer volk over de vloer. Allez, ik ben weg. Dag schat. *(kust Sam en gaat af via de voordeur)*

SAM: Hé! Ik ben geen hoer zenne! Glazen wassen? Verdoemme hé, weer geen antwoorden op mijn vragen. *(kijkt naar een foto van Bompa)* Ja bompa, gij zou mij het wel vertellen he! Waarom hebt gij ons verlaten toen ik nog te klein was om al mijn vragen aan u te kunnen stellen. Allez, zie mij hier nu staan. Langs geen kanten trek ik op tante, niet uiterlijk, maar ook niet innerlijk. Kunt ge echt niks zeggen? Zeg het nu alstublieft..... Wie ben ik?

(Ondertussen is Gino, een knappe jonge gast binnengekomen)

GINO: De knapste griet van de kant en alle omliggende straten van de wereld.

SAM: Gino?

GINO: Giovanni hé snollebolleke.

SAM: Doe maar al gewoon, da's al erg genoeg. Showgastje!

GINO: Zeg, wat hebt jij gegeten vandaag? *(komt dichterbij en wil haar vastnemen, maar ze trekt weg)* Hé, ik heb geen besmettelijke ziekte zenne. Ha, ik weet het al. 't Is einde van de maand, de rode vlag hangt buiten zeker?

SAM: *(geeft Gino een mep in het gezicht)* Sorry.

GINO: Sorry? Gij mankeert iets, geloof ik. Als 't zo zit, ben ik hier terug weg.

SAM: Nee, Gino. Niet weg gaan. Sorry, ik had dat niet mogen doen.

GINO: Ja.... Sorry.

SAM: Voor wat zegt jij nu ook sorry?

GINO: Ik had dat van die rode vlag niet moeten zeggen. Da's degoutant.

SAM: Nochtans heel vrouwelijk zenne.

GINO: Wat?

SAM: Om iedere maand met de rode vlag rond lopen.

GINO: Ja, maar ik had dat zo niet mogen zeggen. Da's ordinair.

SAM: Precies of dat daar hier aan de kant naar gezien wordt.

GINO: Hier in de buurt telt een leuze: "Hoe vettiger, hoe prettiger" En hoe viezer, hoe liever. Maar heu... Laat jij uw rode vlag aan iedereen zien?

SAM: Onnozel manneke! Nee, nee. Ik wil alleen maar zeggen dat hier aan de kant nogal wat meer vuile praat verkocht wordt. En daarbij, er is niks abnormaal om als vrouw uw regels te krijgen. En nee, ik heb geen rode vlag hangen vandaag. Ik heb het gewoon wat moeilijk met mijn eigen.

GINO: Jaja, maar ik kan me voorstellen dat zo'n rode vlag ook serieus lastig kan zijn.

SAM: Zeg, wilt ge daar nu eens over ophouden. Gij kikt zeker op vrouwen die hun....

GINO: Hun voddens hebben?

SAM: Gino!! Moet dat nu echt, die praat?

GINO: Sorry, da's den aard van mijn vader hé. Da's ook zo'n vetzak. Allez, ik wil zeggen, die verkoopt ook altijd zo'n ne praat. Soms ben ik daar echt verlegen voor.

SAM: Gij verlegen!? Laat me niet lachen hé.

GINO: Nee, serieus, Sam...

SAM: Het is Samantha!

GINO: Wat?

SAM: Samantha!

GINO: Hé?

SAM: Ja, als ik u Giovanni moet noemen in plaats van Gino, dan moet gij maar Samantha tegen mij zeggen!

GINO: Komaan hé. Ik zeg altijd Sam tegen u.

SAM: Ja en ik zeg altijd Gino tegen u. Waarom zou ik dan nu ineens Giovanni moeten zeggen?

GINO: Dat komt door onze pa.

SAM: Hoe? Dat moet van jullie pa of wat?

GINO: Ja, eigenlijk feitelijk wel ja. Hij zei dat wij eigenlijk Italiaanse roots hebben en dat we ne status van Italiaanse charme moeten uitstralen. Hé, pas op, onze pa is gene gewone zenne!

SAM: Dat moet ge tegen mij niet zeggen. Die zijn ne 'numero' is in heel de buurt gekend.

GINO: Da's zeker dat zijne 'numero' in heel de buurt gekend is, bijna alle kroegen zijn van ons vader. Hé, hé, onze pa dat is hier eigenlijk den baas zenne.

SAM: Dat weet ik spijtig genoeg maar al te goed. En daarbij, dat is hier geen kroeg, maar een bar.

GINO: Allez, wat is nu het verschil?

SAM: Zie maar dat tante Mina dat niet hoort.

GINO: Tante Mina... Nog zoiets.

SAM: Wat is er mis met Tante Mina?

GINO: Onze pa zei, dat dat helemaal uw tante niet is en dat gij maar een vreemde luis zijt. En dat ze liegt dat ze het zelf gelooft.

SAM: Wablieft?

GINO: Kom vergeet het.... Hebt gij niks om te drinken. Ik krijg ineens een droge keel.

SAM: Gino? Wat was dat van Tante Mina?

GINO: Sammeke, dat was zomaar iets om te zeggen. Ons vader lult zoveel.

SAM: Ziet ge 't, ik wist dat er iets was dat niet klopte.

GINO: Wat?

SAM: Gino, weet gij nog iets dat er over tante of over mij gezegd wordt?

GINO: Nee, ik weet maar een ding...

SAM: En dat is?

GINO: Dat ik dorst heb.

SAM: Gino, verdoemme! Ik vraag u iets!

GINO: Ik weet dat niet. Ik bemoei mij daar niet mee zenne. Zeg, en laat het nu niet horen dat ik dat gezegd heb hé. Ge weet tot wat dat onze pa in staat is.

SAM: Hoe weet gij dat?

GINO: Wat?

SAM: Wat ge daarjuist vertelde over mij, dat ik maar een vreemde luis ben.

GINO: Ik weet het niet. Ik heb zo eens ne keer zoiets opgevangen, toen onze pa met Lange John aan 't klappen was. Maar toen ze zagen dat ik voorbij kwam, deden ze de deur dicht.

SAM: *(Keert zich terug naar de foto van Bompa.)* Ik voelde het al lang dat er zaken niet klopte. Maar waarom wordt alles doodgezwegen en mag ik niks weten. Ik ben die geheimdoenerij zo beu. *(begint te huilen)*

GINO: *(komt achter Sam staan en neemt haar troostend vast)* Samantha.

SAM: Het is Sam! *(huilt)*

GINO: Hé, wat is er nu? Kom vertel het tegen mij. Tegen mij kunt ge alles vertellen. Hé, ge weet toch dat ik u graag zie.

SAM: Serieus?

GINO: Hela, voor mij is er maar een vrouw en dat zijt gij.

SAM: Meent gij dat echt?

GINO: Sammeke, er is op heel de wereld maar ene persoon waarvoor ik door een vuur zou gaan en dat zijt gij.

SAM: Gino, ziet gij mij echt graag?

GINO: Wat een stomme vraag is dat nu weer? Natuurlijk zie ik u graag.

SAM: Hoe graag?

GINO: Hoe graag? Amai, da's ook weer zo'n vraag hé.

SAM: Als ge er niet op kunt antwoorden, is 't geen echte liefde.

GINO: Wat? Geen echte liefde? Meiske, ge moest eens weten hoeveel nachten dat ik wakker lig omdat ik constant aan u moet denken.

SAM: Meent gij dat echt?

GINO: Nee, ik staan dat hier ter plaatse uit mijn mouw te schudden. Ziet ge 't niet, hier ligt het zie. 't Is er juist uitgevallen.

SAM: Gij zijt echt zot hé?

GINO: Ja, zot van u.

SAM: Zoudt ge alles durven opgeven voor mij.

GINO: Alles opgeven?

SAM: Ja. Bijvoorbeeld alles achterlaten om met mij naar een onbewoond eiland te trekken?

GINO: Allez, wat kunt ge nu op een onbewoond eiland gaan doen? Daar staan geen huizen. En daar hebben ze zeker gene brilcreem.

SAM: Kunt gij daar nu niet gewoon eerlijk op antwoorden. Gij zijt precies tante Mina, die draait ook altijd rond de pot.

GINO: Draait die rond de pot, Hahaha. Dan is dat toch waar?

SAM: Wat is er waar?

GINO: Awel, dat Mina ne pot is.

SAM: Vanwaar haalt ge dat nu weer?

GINO: Wat?

SAM: Dat van die pot?

GINO: Komaan, dat weet toch iedereen dat het de ronde doet dat Mina ne pot is.

SAM: Wablieft?

GINO: Ja, op straat beweren ze dat Mina nen pot is omdat ze nog nooit nen vent heeft gehad.

SAM: Wat wette gij daar nu van?

GINO: Ik heb niet gezegd dat ik dat weet hé! Ik heb gezegd dat ze dat vertellen.

SAM: En wie vertelt dat?

GINO: Ze.

SAM: Wie zijn ze?

GINO: Da's ook weer zo'n vraag hé. Wie zijn ze? Wat doet dat er nu toe. Trouwens, da's toch geen ramp dat uw tante lesbisch is.

SAM: Maar stopt daar nu eens mee! Tante Mina is helemaal niet lesbisch. Trouwens, ze is ooit getrouwd geweest.

GINO: Ha ja? 100 jaar geleden met nen dove en met een witte stok zeker?

SAM: Gij kunt echt een degoutant ventje zijn, weet gij dat?

GINO: Zeg, wat interesseert mij nu of uw tante voor de vrouwen is of niet.

SAM: Zij is niet voor de vrouwen. Da's waarschijnlijk weer ne vuile roddel

van uw vader om de klanten hier buiten te houden.

GINO: Nee, allez ik weet dat niet. Ik weet alleen dat ons vader gezegd heeft dat hij van dat lesbisch kot hier dringend iets anders wilt maken en dat hij die pothoer van een Mina beu is.

SAM: Watte!? Zeg, zoudt gij nu eens willen zien wat ge allemaal zegt.

GINO: Ik zeg alleen maar wat ons vader gezegd heeft hé. Ge moest eens weten wat hij nog gezegd heeft.

SAM: Och zo, wat heeft hij nog gezegd dan misschien?

GINO: Dat mag ik niet zeggen. Trouwens Ik heb nu al te veel gezegd.

SAM: Ofwel zegt ge 't, ofwel stapt ge 't nu maar af en zet ge hier gene voet meer binnen.

GINO: Dat meent ge niet hé? Da is nu ne mens met zijn rug tegen de muur zetten.

SAM: Als ge het maar weet. Ge kunt kiezen. Klappen of buiten.

GINO: Is er gene goeie muziek op de radio?

SAM: Ge blijft van mijne radio af en ge geeft nu antwoord.

GINO: Sammeke, ik mag niks zeggen. Ik ben mijn leven nog niet beu zenne! *(zet de radio aan)* Hoor eens, kent ge dat liedje niet? Daar hebben wij mekaar op leren kennen. Weet ge nog?

SAM: Ja en dat zal dan ook het liedje zijn (rock-and-roll nummer) waar dat ik u nu mee aan de deur zet. Kom, stap het af. Lafaard. *(pakt hem vast om hem buiten te zetten, maar Gino draait zich om en begint haar te kussen. Uiteindelijk laat ze hem begaan)*

GINO: Doe nu eens niet zo ambetant, kom eens hier. *(ze dansen en kussen)* Is dit nu niet beter dan ruzie maken?

SAM: Eigenlijk wel, maar ge doet mij wel zeer.

GINO: Hoe, heb ik op uw tong gebeten?

SAM: Neen, ge staat al nen hele tijd op mijn teen.

GINO: Ho, sorry. Zo beter? *(kussen verder)*

SAM: Veel beter.

GINO: Sammeke, er is een ding dat ge nooit moogt vergeten.

SAM: En dat is?

GINO: 't Is eender wat er ook gebeurt, ik zal u altijd graag blijven zien. Gij zijt mijn zonneshijn, mijn waterval, mijn sterrenhemel, mijn zuurstof. *(kussen weer)*

SAM: Hé mister zuurstof, ik heb bijna geen adem meer zenne!

GINO: Da's niks, pak wat van mij. (kussen weer)

SAM: Gino, laat mij alstublieft nooit in de steek want gij zijt de enige waar ik nog in kan geloven.

GINO: Sammeke, ik zou nu op de Lieve Vrouwentoren willen gaan staan en roepen hoe graag ik u zien.

SAM: Waarom doet ge dat dan niet?

GINO: Ik heb hoogtevrees. *(kussen)*

(Lange John komt binnen en blijft even staan kijken en zet de radio uit)

JOHN: 't Smaakt precies.

GINO: Ja, ik mag niet klagen. Verdoemme, nonkel John?

JOHN: Waar was de jongen mee bezig?

GINO: Nikske. Wij waren aan 't vergaderen.

JOHN: Daar heb ik nu toch een heel ander gedacht over zenne. Zijt ge zeker dat er geen stukske van uw tong wat ver in hare mond zat voor een vergadering?

SAM: Wij hebben niks gedaan wat niet mag.

JOHN: Nu gaan we niet zeveren hé, hete druif. De kwijl hangt nog aan jullie kaken.

GINO: Hé nonkel, wij waren gewoon aan 't babbelen zenne.

JOHN: Aan 't babbelen? Volgens mij waren jullie amandelen de stoelendans aan doen, ja. Denkt ge nu echt dat ik nen achterlijke ben.

SAM: Mag ik daar eerlijk op antwoorden?

JOHN: Hela, niet onbeleefd worden tegen Johnneke hé!

GINO: Nonkel, laat Sammeke gerust.

JOHN: Och god, Sammeke. Vindt ge nu niet dat ge een klein beetje te veel praat krijgt tegen uwen nonkel, prutsventje. Ik geloof dat ik u efkes moet leren hoe dat ge tegen uwen nonkel moet klappen hé. *(pakt hem vast bij zijn jas en trekt hem tegen de tafel.)*

SAM: John, laat hem los. Hij heeft niks gedaan.

JOHN: Wilt gij uw groot bakkes nu eens houden. Ik geloof dat uw tong vandaag al genoeg gymnastiek gedaan hé! *(Knijpt terwijl in de kaken van Sam. Gino geeft John een duw)*

GINO: Blijft met uw vettige poten van Samantha af!

JOHN: Wablieft? Nu geloof ik toch dat ik niet goed meer hoor. De klein mannen krijgen ne franke smoel. Dat zal uw pake graag horen geloof ik. Hé, 'speculase ventje'... *(grijpt Gino vast en duwt hem tegen de*

toog) We zullen eens efkes laten zien, wat we met gastjes met veel praat doen. *(geeft Gino een stomp in z'n maag)*

SAM: John, stop ermee. Stuk krapuul. *(wil boven op hem vliegen, maar krijgt een mep van John en valt tegen de grond)*

GINO: Dat moet ge nu nog eens ene keer proberen nonkel.

JOHN: Oké, ge hebt het zelf gevraagd. *(trekt haar recht en geeft haar terug een mep. Gino trekt zijn knipmes en bedreigt John)*

GINO: Hou uw poten thuis of ik steek dat mes tussen uw ribben.

JOHN: Oei, wat krijgen we nu. Da's gevaarlijk speelgoed zenne ventje. *(Geeft Gino een klap in een draaibeweging en pakt het mes af)* Kom, geef dat 'patatschillerke' maar rap af voordat ge uw pollekes gaat zeer doen. *(Houdt Gino in een greep vast)*

(Charley komt binnen)

CHARLEY: Daar zou ik nu toch efkes mee ophouden John.

GINO: Pa, die is echt zot geworden zenne.

JOHN: Charley, mag ik efkes mijn boekske open doen over uw zoontje?

CHARLEY: Ik geloof niet dat dat nog nodig is.

(Sam is ondertussen terug rechtgestaan)

Als ik haar daar zie zitten, weet ik al genoeg.

GINO: Pa, ik kan alles uitleggen.

CHARLEY: Kom hier.

(Gino komt tot bij Charley, Charley wrijft over het haar van zijn zoon)

Hoe dikwijls heb ik u nu al gezegd dat ik niet wil dat ge met dat hoerenjong optrekt.

GINO: Pa, dat is geen hoerenjong.

CHARLEY: Nu gaan we toch niet tegen spreken hé zoontje?

GINO: Nee, Pa.

CHARLEY: Zo wil ik het horen. Kom, bol het hier af. En thuis klappen we verder.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze